

Profiel Amsterdam Wind Quintet

Het Amsterdam Wind Quintet werd opgericht in 2006 en heeft sindsdien niet alleen door heel Nederland kamermuziekconcerten gegeven, maar ook een internationale reputatie opgebouwd. Het ensemble stond meerdere malen in het Concertgebouw in Amsterdam en trad onder meer op in China, Polen, Bahrein, Saoedi-Arabië en was het regelmatig te horen in Duitsland en België.

Tim Wintersohl – dwarsfluit. Fluitist Tim Wintersohl (1979) is een veelzijdig musicus. Naast zijn werkzaamheden als solist en kamermusicus in binnen- en buitenland is hij graag geziene gastspeler bij diverse symfonieorkesten.

Marije Clemens – hobo. In 1996 kreeg Marije Clemens (1985) haar eerste lessen en ontwikkelde zich aan het Sweelinck Conservatorium en het Koninklijk Conservatorium. Ze is sinds 2009 verbonden aan het AWQ.

Hanka Clout – klarinet. Op vijfjarige leeftijd kreeg Hanka Clout (1981) haar eerste pianolessen. Drie jaar later begon zij met haar tweede instrument, de klarinet. Hanka replaceerde o.a. bij het Koninklijk Concertgebouw Orkest en werkte o.a. met Frans Brüggen, Jaap van Zweden en Reinbert de Leeuw.

Austris Apenis – hoorn. Austris Apenis is een Letse hoornist en docent. Hij behaalde zijn master Muziek aan het ArtEZ Conservatorium in Zwolle. Eerder studeerde hij in Riga, Letland. Hij heeft met talloze orkesten en ensembles samengespeeld in Europa, Azië en Amerika, waaronder het Concertgebouw Orkest en het Rotterdams Philharmonisch Orkest.

James Aylward – fagot. James (1979; Australië) begon met fagot spelen op 13-jarige leeftijd en is werkzaam als freelance fagottist. Hij speelde bij het Auckland Philharmonisch Orkest en het West Australian Symphony Orchestra. Hij replaceert in vele Nederlandse orkesten en ensembles, w.o. Amsterdam Sinfonietta en het Nederlands Blazers Ensemble.

Stichting
Alkmaarse
Kamermuziek

Opgericht 1916

Concert in TAQA-theater De Vest – 28 oktober 2025

Amsterdam Wind Quintet

*Tim Wintersohl, dwarsfluit – Marije Clemens, hobo
Hanka Clout, klarinet – Austris Apenis, hoorn - James Aylward, fagot*

‘Lieder ohne Worte’

Inleiding

Als in de 19e eeuw een opera of ander gecomponeerd werk succesvol bleek te zijn wilde het grotere publiek bij deze stukken ook graag de mogelijkheid hebben deze melodieën thuis of in de salons of café-huizen te spelen. Zo zijn er talloze bewerkingen van bv de opera Carmen voor eigenlijk ieder instrument wat je kunt bedenken ontstaan. De traditie van het bewerken van orkestwerken werd toen een grote ‘hype’, en het zijn vaak juist de bewerkingen waarin de geest van de 19e eeuwse kamermuziek heel goed tot zijn recht komt. De samenstelling van een blaaskwintet met dwarsfluit, hobo, klarinet, hoorn en fagot zorgt voor een warm timbre en een volle muzikale textuur met veel ruimte voor onderscheidende individuele stemmen.

In dit programma laat het Amsterdam Wind Quintet bekende muziek horen van Mendelssohn, van zijn vrienden en zijn bewonderaars. Als herontdekker van Bachs Matthäus-Passion, mag muziek van Bach natuurlijk niet ontbreken.

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847)

Ouverture in C (Nocturno) opus 24 (1824); arrangement Guido Schäfer.

Mendelssohn was 15 jaar oud toen hij deze ‘Overture für Harmonie-musik’ componeerde! Na een rustig ‘Andante con moto’ wordt de verklankte nacht toch nog bijzonder stormachtig in een vrolijk ‘Allegro vivace’, waarin de blazers ook solistisch aan bod komen.

Carl Maria von Weber (1786 -1826)

Der Freischütz opus 77 (1817/21): ‘nach C.M. von Weber, Musikalischer Scherz für Klarinette, Horn und Fagott von Heinrich Schantl’

De Duitse romantische opera ‘Der Freischütz’ werd al direct na de première bejubeld als eerste ‘Duitse nationale opera’ met de zo kenmerkende motieven als ontlending aan de middeleeuwse geschiedenis en sprookjes, spelend in een volkse, landelijke omgeving. Diverse thema’s passeren de revue, waaronder dat uit de ouverture op de hoorn.

Nicolò Paganini (1782-1840)

Caprice opus 1 nr. 24 (1802/1817) voor fluit solo; arrangement Patrick Gallois

Het overbekende thema met virtuoze variaties en finale voor viool hoort u nu in een uitvoering voor dwarsfluit, die al evenzeer een erg grote vaardigheid vereist van de solist.

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Triosonate in G BWV 1038 (ca. 1735) voor fluit, hobo en fagot, delen: Largo, Vivace, Adagio, Presto

Hoewel de triosonate gebruikelijk wordt uitgevoerd in een bezetting van dwarsfluit, viool, cello en klavecimbel, staat het vrij om ook andere combinaties van instrumenten te gebruiken, zoals hier toegepast. Het werk werd ongetwijfeld uitgevoerd in de middagsessies van Café Zimmermann, waar de instrumentalisten allerlei klankcombinaties uitprobeerden. Gaan we de ondersteuning van het klavecimbel missen?

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847)

Lieder ohne Worte (1829/32) opus 19 nr.4; arrangement voor blaaskwintet door Douglas Brooks-Davies

De voor de romantische periode kenmerkende 48 ‘Lieder ohne Worte’ waren een uitvinding van Mendelssohn. Verrassingen komen er niet in voor, maar het zijn voortreffelijke, welluidende composities. Het rustige thema (‘Moderato’) uit dit werk leende zich uitstekend voor talloze bewerkingen, in dit geval voor vijf blazers.

PAUZE**Robert Schumann (1810–1856)**

Waldszenen (1849) opus 82; arrangement Andreas Vitalis; delen: 1. Eintritt, 3. Einsame Blumen, 6. Herberge, 8. Jagdlied

De verscheidenheid van dit oorspronkelijke pianowerk aan natuurlijke beelden die Schumanns "Bosgezichten" oproept, is bij uitstek geschikt voor een arrangement voor blaasinstrumenten: de hoorn (bos en jacht), of de fluit (vogel). U hoort een verscheidenheid aan klankkleuren met behoud van kamermuzikale lichtheid. Let op de antimetrische ‘duolen’ in het laatste deel: de duur van drie noten wordt daarbij in tweeën verdeeld.

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847)

Ein Sommernachtstraum (1842) opus 61; arrangement Guido Schäfer; delen 1: Intermezzo, 2: Auftritt der Handwerker, 3: Elfenmarsch, 4: Lied und Elfenchor, 5: Marcia funebre, 6: Scherzo, 7: Notturmo, 8: Rüpeltanz, 9: Hochzeitsmarsch

De muzikale stijl van deze compositie combineert klassieke helderheid en romantische gevoeligheid. Het is meer dan achtergrondmuziek voor een toneelstuk: een zelfstandig kunstwerk dat ons meevoert naar een wereld vol magie, liefde en verwarring. Elk deel heeft een eigen karakter, dat fraai getoonzet is voor blaaskwintet, let bijvoorbeeld op het ‘Scherzo’. Uit deze toneelmuziek bij Shakespeares *A Midsummer Night's Dream* vormt de ‘Bruiloftsmars’ ontegenzeggelijk het allerbekendste werk.